

స్త్రీ సాహస్యం

శ్రీ "నిజం"

"ఒరేయ్ వెంకట్రావు! అలాగైతే మా అందటి కంటెనీవే నయం! నెలకో యేభై రాళ్ళు సంపాదిస్తున్నావు"

"వెధవ ఉద్యోగం లెస్తు; కాంపౌండరీయే కాదు? ఖిలాగ బియ్యం లు ప్యాసయ్యేమా! ఎమ్మేలు ప్యాసయ్యేమా! నామాత్రంచదువుకి ఏడో కాలక్షేపానికి....."

"ఎందుకొచ్చిన ఎమ్మేలు! కొత్తగా ముండా మోసినవాళ్ళలాగ వీధులోకిరావడానికే సిగ్గుగా యిట్లో అఘోరిస్తున్నాం"

"ఎప్పటికైనా దానిఫలం రాకుండాఉంటుండేమిటి? ఒక్కసారి గుంజతావు ఇన్నాళ్ళకీ సరిపడేలాగ"

"ఏమిటి లాగేది వల్లకాదు! దానిమాటకేంగాని నీ కక్కడ అనుకూలంగా ఉంటా? ఎక్కడ అన్నావు?"

"చెడమూరు; అక్కడ ఊరిలో అందటికి మన మంటే చాలా గౌరవమే"

"ఎంత జీతం?"

"పాతికరూపాయలు; కైగా యింకా ఏమన్నా కేసులు చేసుకుంటే ఇంకో పాతికరాళ్ళు కిట్టుతున్నాయి"

"దానికి మీ డాక్టరు అడ్డరాడుగదా"

"మా డాక్టరుగారు మనకేమీ అడ్డరాడు; పైగా నేనంటే ఎంతో సమ్మకం"

"ఎవరే చెప్పారు; ఇట్లో పను లవీ చెప్పి చంపదు గదా"

"అట్టే లేదులే; నేనంటే సమ్మకంకాకుండా భయం కూడాను"

"అజేవిట్రోయ్ అప్పుడే నీవంటే భయపడేట్టుట్ట కూడా చేశావ్"

“దానికి చాలా గాఢ ఉందిలే”

“ఏమిటిది ? ఇంట్లో వ్యవహారమే యేమిటి ?”

“అదంతా రహస్యం. చెప్పకూడదు”

“నేనుమాత్రం ఇది చాటిస్తానే యేమిటి ? అన్నట్టు మీ డాక్టరు ఎవరు ?”

“శివానందంగారు”

“ఎల్. ఎం. పీయేనా ?”

“కాదు, యింకా ఆ పైడిగ్రీయే”

“పెద్దవాడ ? కుట్టవాడ ?”

“కుట్టవాడే, ఓ ముప్పై యేళ్లుంటాయి, అంతా ఒక్క ఏదేళ్ళే అయింది డిగ్రీ పుచ్చుకొని; పుచ్చుకోగానే ఇందులో ప్రవేశించారు”

“ఐతే బోర్డుద్యోగమా ?”

“ఔను”

“అసలు కథేమిటి ? నీకు భయపడవలసిన కారణం ?”

“ఏమీలేదు; ఆయన మెడికల్ కాలేజీలో చదువు తున్నప్పుడే కొద్దిగా చుక్క అలవాటు”

“అలాగా ? అవునోయ్ యిప్పుడు డాక్టరు పరీక్ష ప్యాసైనవాళ్ళు అందరికీ యిదొక పెద్దరోగమైపోయింది. వెధవత్రాగుడు”

“మొట్టమొదట; కొద్ది అలవాటు; మితంగా పుచ్చుకునేవాడట. ఇప్పుడు కొంచెం డబ్బు రావడంతోటే జోరయిపోయింది. నేను ప్రవేశించిన క్రొత్తటికంలోనే”

“నీవువెళ్ళి రెండేండ్లవుతుందా ?”

“రెండేండ్లే; మూడేండ్లుకావచ్చింది; అప్పుడే ఆయన భార్య కాపురానికివచ్చింది. మా డాక్టరుగారు ఏజేశా రనుకున్నావు ? ఈ త్రాగినతిక్కమీద ఆవిడని పట్టుకొని చావచంపి చెవులుమూసేవాడు”

“చదువుకున్నవాళ్ళకి యిదే పోయ్యేకాలంవస్తే యింకెక్కడ చచ్చేది. చేసుకున్న పెళ్ళాలని ఊరికీ చావ

గొట్టడం ! దీనికితోడు ఏమన్నా పై తిరుగుడుగుణంకూడా ఉందా ఈయనకి ?”

“కొద్దిగా ఉంది; కాని దానిగురించి ఆట్టే ఖర్చుకు బప్పుకోడు”

“అలాగ చెప్పు; త్రాగుడు వ్యభిచారం అప్పచెల్లళ్ళేగా”

“తర్వాత యీయన రోజూ తిరిగితిరిగి రాత్రియే పంపైండుగంటలకు రావడం, అప్పుడు బాగా బిగించి, మళ్ళీ భార్యను కొట్టుకూడుడడం మామూలయి పోయింది ఆయనకి”

“ఈయనకి ఇంకెవళ్ళులేరు ఇంట్లో ?”

“అంతా ఉన్నారు. తల్లి దండ్రులు, తమ్ముళ్లు చెల్లెళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. వాళ్ళనందరినీ వారిటిదగ్గరే అనకాపల్లిలో ఉంచేశారు; ఎప్పుడైనా తోచినపుడు కొంత పంపుతూఉంటారు ఇంటికి”

“ఎంత దుర్మార్గుడు; తన్ని కనుకున్న తలిదండ్రుల ఋణం తీర్చుకోలేకపోయినతర్వాత వాడిజన్మయెందుకూ? మళ్ళీ చదువుకున్నవాడు. ఆ ముసలివాళ్ళని తనదగ్గరే ఉంచుకొని పోషించి సుఖపెట్టకూడదు”

“వాళ్ళక్కడ నానాపాట్లు పడుతున్నారట పాపం; ఆ ముసలాయన యిప్పటికీ ప్రయివేట్లవీ చెప్పుకొని బ్రతుకుతున్నాడట పాపం”

“అసలు సంగతి వదలేశాం; ఊరి; భార్యని కొట్టుండేవాడు కొట్టుంటే”

“ఈలాగ సంవత్సరంపాటు ఆవిడ బాధపడింది; దీనికితోడు ఆయన డబ్బుతా తీసుకుపోయి యీయన క్రొత్తగా పరిచయంచేసుకున్న నర్సువచ్చింది—దానికిచ్చే వాడు”

“అక్కడిదే నేమిటి ?”

“కాదు. ప్రక్కనే యింకో రూరల్ డిస్పెన్సరీలోది. దానికి డబ్బుతా యిస్తూ ఉండే వాడు; కొన్నాళ్ళకి

ప్రక్కన ఇంకోఊళ్ళో లేడిడాక్టరు ప్రోగయింది. అక్కడ నుంచి వందలు వేలు ఆవిడ గుంజేసిది. ఈ సమయంలో నన్ను చంపేవాడు అవి యిమ్మనీ యివి యిమ్మనీని”

“ఏంచేస్తావు ? వాడు చెప్పినట్టల్లా చేయాలి; యెంత నీచపువనైనా”

“ఒకసారి ఏమయిందనుకున్నావు ? మా డాక్టరు గారు పనుండి అనకాపల్లి వెళ్ళారు; నే నింటి దగ్గరే ఉన్నాను. ఆ భార్య నన్నన్నీ అడిగింది; ఆవిడకి నే నన్నీ చెప్పేశాను”

“కొంప మునిగింది; ఈయన ఇలాగ తిరగడానికి ఏమన్నా పిల్లలా ?”

“చెప్పటం మరచిపోయాను; ఏటా ఒక్కొక్క పిల్లాడు ఇప్పటికి నలుగురు; ఆయన అంతగా తిరగడానికి యిదొక కారణం కూడాను”

“ఔను. అంతేలే; అలాగ చెప్పితే ఆవిడ ఏమంది పాపం ?”

“విని మాట్లాడ కూరుకుంది; ఎప్పటిలాగ ఆయన ఊరనుంచి రాగానే మళ్ళీ నర్సుదగ్గరకి పోయేడు యింటి కన్నా రాకుండాను. వెళ్ళి రెండురోజులదాకా జాడలేదు. మూడోరోజు సాయంత్రం ౮ గంటలకివచ్చేరు. నేనప్పుడు వారింటిదగ్గరే ఉన్నాను. ఆవిడ పిల్లలని పడుకోబెట్టి ఇవతలకి వచ్చింది; ఆవేళే తలంటుకుంది. కాళికాదేవిలాగ కనబడుతుంది. అసలునునిషే బాగా బారీమనిషి; డాక్టరు గారికంటే చాల పెద్దదిలాగ కనబడుతుంది, ఆ లా వూ పొడుగును. రాగానే ఏంచేసిందనుకున్నావు—”

“ఏచేసిం దేమిటి ?”

“ఇన్నాళ్ళనుంచి యెలాగ సహించి ఊరుకుండ్లో! ఒక్కసారి గవేమంది; ఆయనవచ్చి కోటూ అది విప్పి యివతలకి పంచెగుండారు చుట్టుకొని వచ్చేడు. “ఎక్కడికి వెళ్ళారు ?” అని అడిగింది. “ఎక్కడకో వెళ్ళాను నీ కెందుకు వెధవపు ఆడముండవు” అని ఆయన గళిరేశాడు.

“నాకుకాకపోతే మఱింకెవరికి ?” అని యెదురుకుం డావిడ.

“ఛీ! నోరుముయ్యి! పండ్లూడకొట్టేను పాండ్ర వెధవా! అని ఝుకిపించేడు పెద్ద గొంతుకతో.”

“మీరు అలాగ అలాగ తిరిగివస్తూఉండడం; ఉన్న దంతా తగలబెట్టి సుసారం నానా పాడు చేస్తూ ఉంటే ఆడదాని నే నొక్కరైతు యింతమందిపిల్లలతో యెన్నింటి కని యిదుకురానూ ? మాటాడితే నన్ను పాండ్ర వెధవ అని అనేసిపాతెయ్యడం కొట్టడమూనూ” అని దీనంగా కంట నీరు తెచ్చుకుంది. “పాకీ వెధవపు యీవేళ నన్ను క్రాస్ పరీక్ష చేస్తున్నావా ? లెంపలు వాయిచేస్తాను అని మండిపోయేడు. “అబ్బా! నేను మంచిచెప్పినా కోపమే; ఏమన్నా కోపమే. మాటాడడానికి వల్లకాదు. ఊరికే రెండుమెతుకులు తిని హోటలులాగ మళ్ళీ పోవడం — ఇల్లంటే అంతపెద్దపులిలాగ కనపడుతుంది కామోసు” “ఏమిటా ప్రేలాపన; పళ్లురాలాను అలాగే వాగుతూ ఉండు”

“ఎందుకు రాలా యి ? ఊరుకుంటూఉంటేసరి బొత్తిగా ఆగడం అయిపోయింది”

“వెంటనే ఆయన ‘ఛీ పాడుముండా ! యిందాకటి నుంచి వెధవసాధింపు’ అని జుట్టుపట్టుకొని రెండుగుద్దులు గుడ్డేరు. వెంటనే ఎదురుకొని మళ్ళా ఆ జూలుపట్టుకొని వచ్చి హోలులోకి లాక్కొచ్చి, యీ దాదా ఆ దాదా వాయిచేసింది పడపడాను. ఆయన కుటుచయేమో బాగా చేతికిదొరికాడు; చెడకొట్టేసింది. నే నింతసేపు అరుగుమీద ఉన్నవాడిని లోపలికివచ్చేను. నన్ను చూసి మఱి కొట్టింది. నేను నిలువునా నీరై పోయాను”

“నువ్వేమి చెయ్యలేదు”

“ఏంచెయ్యడానికి ఏతోచలేదు. అలాగ నిలబడి పోయేను. నన్ను చూసి మఱింత సిగ్గు పడి పోయేడు మా డాక్టరుగారు” ఇంకక్కడనుంచి దులిపేసి వదలి పెట్టింది. “సిగ్గువచ్చిందా ? యిల్లు వదలిపెట్టి యెగిరి తాలా ! మాటాడితే త్రాగుడూ ! అడ్డమైన ముండలితోటి అవకతవక పనులా ! చేసుకున్నా వెళ్ళాం తక్కువై పోయిందా ? అంటూ నానామాట్లా అనేసింది.

“ఆయన యేమన్నాడు?”

“ఏమంటాడా? క్రుక్కిన పేనైపోయేడు. మళ్ళా మాటలేదు. అన్నవన్నీ పడ్డాడు. తప్పని బప్పించింది ఆయనచేత. అప్పటినుంచీ వెళ్ళామంటే గడగడలు. ఎదురు మాట చెప్పడు. తెచ్చిందల్లా ఏరోజుకారోజు జమాఖర్చు జెప్పాలి. ఎప్పుడైనా ఎక్కడకైనా వెళ్ళినా ఏరోజుకారోజు సాయంత్రానికి హాజరుకావాలి”

“అయితే వ్యాపారం యెదురుతిరిగిందన్నమాట”

“అప్పటినుంచీ ఆవిడకి హడలు. ఒకవేళ యెక్కడి

కైనా వెళ్ళితే యే పేషంట్లు దగ్గ ఆకో వెళ్ళానంటూ ఉంటాడు. అప్పుడు నేను సాక్ష్యంపలకాలి”

“నువ్వంటే ఆవిడకి నమ్మకమన్నమాట”

“నమ్మకమే. నేను చెప్పినదల్లా నమ్ముతుంది. అందు కని నేనంటేకూడ మా డాక్టరుగారికి భయం”

“బాగుంది; మంచి ఘరానా సూపాదించేవు— చూశావూ? ఆడది పడి ఊరుకున్నంసేపే. సాహసిస్తే

యెంతవనైనా చేసి తీరుతుంది”

“ఔను. అడుది సాహసిచేవరకే”

జన్మ
రచ్చ
మము

జన్మ నిగ్రహము అవసరమని కొందరు అనవసరమని కొందరు ధనవంతులు వాదోపవాదములు సాగించుచున్నారు. లెక్కలేనన్ని పిల్లలు గలిగి తక్కువ ఆదాయములో కాలము గడపుట అనిన యెంత కష్టమో అనుభవించేవారికి తెలియును. ఆ కష్ట నివారణకే యీ జన్మ నిగ్రహ సాధనలు.

పురుషులకు—

పురుషులు ఉపయోగించు రబ్బరు సాధనము. యీ చక్కని జన్మనిగ్రహ సాధనమే గాక సుఖవ్యాధులు పోకనే పోకవు.

ఈ రబ్బరు సాధనము వెల 1-కి ఒక రూపాయి.

స్త్రీలకు—

ఇదియు రబ్బరు సాధనమే. పట్టుదారము గలిగి ఉపయోగించుటకు అనుకూలమైన సాధనము. పాశ్చాత్య దేశాలలో లక్షలకొలది యీ సాధనమును ఉపయోగించుచున్నారు.

ధర 1-కి రు. 2—8—0

ఆర్య్ బుక్ డిపో,

టిప్పిక్కే,

మదరాసు.